

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 10

20 λεφτὰ τὸ φύλλο λεφτὰ 20

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στὰ κιάκια τῆς Πλατείας Συντάγματος, Ὁμόνοιας, Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιοδρόμου (Ὁφθαλμιατροῦ) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηροδρόμου (Ὁμόνοια) στὸ καπνοπωλεῖο Σαρρῆ Πλατεία Στουρνάρα, Ἐξάρχεια, στὸ βιβλιοπωλεῖο «Ἐστίας» Γ. Κολάρου.

Ἡ συντρομὴ πλερώνεται μπροστὰ κ' εἶναι ἐνὸς χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΜΑΤΑ

Ο ΝΟΥΜΑΣ

πλερώνεται λοιπόν. Ἔτσι τὸ θέλει ἡ «Ἐσπερινή», πού δὲν πλερώνεται. Ἔτσι τὸ θέλει ὁ Α. ἢ ὁ Β. Τενεκὲς πού δὲν μπορεῖ νὰ νοιώσει δουλιὰ χωρὶς παρῶ, χωρὶς τραμποῦκο. Μαθημένοι ἀπὸ τέτια οἱ ἄνθρωποι. Τί νὰ σοῦ κάνουν;

Μὰ καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο. Δὲν κάνουν τίποτ' ἄλλο παρῶ νὰ φουσκώνουν, σὰν τηλεγράφημα τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς ατελευταίας ὥρας τους, ὅ,τι ἀκούσανε ἄλλοιτες ἀπὸ στόματα δημοικιστῶν. Πέροι ὄντας ἀρχίσουμε νὰ δημοσιεύουμε τὴ «Ζωὴ καὶ Ἀγάπη στὴ μοναξιά» τοῦ Ψυχάρη, δημοικιστῆς γύριζε στὰ γραφῆα τῶν ἐφημερίδων κ' ἔλεγε πὼς ὁ «Νουμάς» πῆρε ἀπὸ τὸν Ψυχάρη χίλιες δραχμὲς — ἔλεγε μάλιστα πὼς εἶδε καὶ τὴν ἐπιταγή! — γιὰ νὰ τοῦ δημοσιέψει τὸ ρομάντο του. Μήνας δὲν πέρασε ἀκόμα πού ἄλλοι φίλοι, δημοικιστῆς καὶ αὐτοί, λέγανε μέσα στοῦ Ζαχαράτου, στὸ Σύνταγμα, πὼς ὁ «Νουμάς» τραβᾶει παρῶ καὶ παρῶ ἀπὸ Ψυχάρη καὶ ἀπὸ Πάλλη καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ μονάχα βγαίνει.

Νὰ λοιπόν τί ἀκούνε οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ τί μᾶς πειτᾶνε σήμερα, μὲ ὄλο τους τὸ δίκιο, κατὰμουτρα.

Νὰ τὸ μολογήσουμε πὼς παίρνουμε παρῶδες ἀπὸ τὸν Ψυχάρη ἢ ἀπὸ κάθε ἄλλον πλούσιο δημοικιστῆ, τίποτα δὲ θὰ κερδίσουμε πιά, τὰ πύλωτα στόματα δὲ θὰ βουλκωθοῦνε. Τὸ κακὸ πῆρε δρόμο. Στους συνοφάντες ὁ Ψυχάρης καὶ ὁ Πάλλης δὲ φτάνουνε. Τὸν χρειάζότανε μιὰ μυστικὴ, μιὰ ἀντεθνικὴ ἐταιρεία, πού νὰ πλερώνει τὰ ἔξοδα τοῦ «Νουμά», καὶ τὴν ἐταιρεία αὐτὴ δὲν ἀργήσανε νὰ τὴν κατασκευάσουνε, σὰ νὰ εἶτανε κανένα ψεύτικο τηλεγράφημα. Ἡ Ἐταιρεία ἢ προδοτικὴ, — ποιά εἶναι καὶ πού βρίζεται, δὲ λένε! — βρέθηκε καὶ ἡ ἐταιρεία πλερώνει κάθε χρόνο εἴκοσι χιλιάδες δραχμὲς στὸ «Νουμά».

ΟΝΤΑΣ

πᾶρει τὸν κατήφορο ἢ συκοφαντία, τίποτα δὲν τή-

νε σταματάει. Ἀκούστε λοιπόν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ — βλέπετε μιλάμε ἀκόμα γι' ἄνθρώπους, καὶ ὄχι γιὰ καλιανθρώπους — χόσανε τὴ βρωμερὴ τους μούρη καὶ στὰ ἰδιαίτερά μας. Ἀνακαλύψανε πὼς ὁ Ταγκόπουλος ἔκανε τὸ γιὰ τὸν «Ἐσπερινόν» — πού δὲν πᾶτησε ποτέ του — καὶ ἀπότυχε πὼς ὁ Ταγκόπουλος δούλεψε στὴν «Ἐστία» μὲ ὀγδόντα δραχμὲς τὸ μῆνα καὶ δὲν τὰ κατάφερε νὰ εὐδοκιμήσει, μάτια μου! Πὼς ὁ Ταγκόπουλος εἶναι πένης — ἂν καὶ δὲν τοὺς κλάφτηκε ποτέ γιὰ τὴ φτώχεια του. Πὼς ὁ Ταγκόπουλος πούλησε τὴ συνειδήσή του γιὰ ἕνα κομάτι ψωμί. Πὼς ὁ Ταγκόπουλος ἔβαλε φωτιὰ στὸ πηγᾶδι. Πὼς ὁ Ταγκόπουλος — αὐτὸ δὲν τὸ εἶπανε, γιὰ τὸ δὲν τοὺς σύφερα νὰ τὸ ποῦνε — σὲ κάθε δουλιὰ πού καταπιάστηκε ὡς τώρα φρόντισε νὰ κρατήσῃ πιαστρικά τὰ χέρια του γιὰ νὰ χεῖ τὸ δικαίωμα νὰ τὰ κολλάει ἀνοιχτὰ σὰν βεντάγια στὸ κάθε βρωμόμουτρο.

Ἔτσι πολεμοῦνε σήμερα, μὲ τὴν ψευτιά καὶ μὲ τὴ συκοφαντία, καὶ δὲν τὸ περιμένει κανεὶς πὼς θὰ μπορούσαν νὰ πολεμήσουν ἀλλιῶτικα. Ἀδιάφορο, ἂν οἱ βρισίες τους εἶναι διπλώματα τιμῆς γιὰ μᾶς, καὶ παράσημα οἱ συκοφαντίες τους.

ΚΑΤΑΣΤΡΩΣΑΝΕ

καὶ λογαρισμούς, κάλπικους καὶ κωμικούς, τόσα γιὰ χαρτί, τόσα τυπωτικά, τόσα γιὰ γραμματόσημα, τόσα ἀπὸ πούληση φύλλων, τόσα ἀπὸ συντρομὲς, τόσα ἀπὸ μυστικὰ κοντύλια.

Νὰ πνιχθῆσουμε καὶ σ' αὐτὰ, χαμῆνος κόπος. Νὰ θυμώσουμε, δὲν ἀξίζει. Ὁ κ' Ἀθ. Δεληγιάννης, πούχει τὸ τυπογραφεῖο του στὴν ὁδὸς Ζήνωνος ἀριθ. 2, ἔχει τὴν εὐγλωττὴ ἀπάντησή μας ἀπάνω σὲ χαρτόσημα. Ἄν κάνουν τὸν κόπο οἱ περίεργοι αὐτοὶ ἄνθρωποι νὰ πᾶνε ἴσα μὲ καί, θὰ μάθουνε πὼς ὁ «Νουμάς» μέτα στὸ 1904 ἔφαγε τὴς εἴκοσι χιλιάδες τῆς «μυστικῆς καὶ προροδοτικῆς ἐταιρείας» κ' ἔμεινε καὶ ἐννιακόδες δώδεκα δραχμὲς χρεὸς στὸν κ' τυπογράφο του.

Μάθανε ἀκόμα πὼς ὁ ὑπάλληλός μας παίρνει ἑκατὸ δραχμὲς τὸ μῆνα. Ὁ καημένος ὁ Μαυρικός — πού θὰ περάσει καὶ αὐτὸς μιὰ μέρα στὸ μαρτυρολόγιο τῶν δημοικιστῶν — μπορεῖ νὰ τους βεβαιώσει πὼς ὁ «Νουμάς» ἔχει ἕνα τέταρτο ὑπαλλήλου, ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα ἀπὸ τὸν ἴδιο ὑπάλληλο τᾶχει ἢ «Πρωία». Ἐνα τέταρτο ὑπαλλήλου σ' ἐφημερίδα ποτέ δὲν πλερώθηκε μ' ἑκατὸ δραχμὲς. Τέτιοι ὁμοῦ ψεύτες καὶ συκοφάντες σὰν καὶ λόγου τους πάντα μὲ σθερικὲς πλερώνονται.

Θέλουν νὰ μάθουν καὶ ἄλλο; Νὰ τὸ μάθουν καὶ αὐτὸ νὰ ἠσυχάσουνε. Μὲ ὄλες τὴς εἴκοσι χιλιάδες πού τραβᾶει κάθε χρόνο ὁ «Νουμάς», δὲν τὰ κατάφερε ὁ ἀφιλότιμος οὔτε ἕνα ἄλλο τέταρτο ἀκόμα τοῦ Μαυρικοῦ νὰ ποχτήσῃ γιὰ νὰ τοῦ γράφει τίς ταινίες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΜΑ ΤΙ

καλύτερα περιμένετε νὰ μιλήσουνε τέτιοι κελιοκαφενίδες, ὄντας βγκίνει ἕνας καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Χατζηδάκης, καὶ φωνάζει στὰ «Πάτρια» (κ. «Πάτρια» 29 τοῦ Γενάρη, σελ. 3. στήλ. 2) πὼς ὁ «Νουμάς» στέλνεται «δωρεάν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς πολλοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους».

Ἄς μᾶς πει ὁ Χατζηδάκης ἕναν ἀπὸ τοὺς τετρακόσους τόσους συντρομητῆς μας τοῦ ἐξωτερικοῦ — ἔξὸν ἀπὸ ἕνα δὺο συνεργάτες μας καὶ ἀπὸ τρεῖς

τέσσερις κανονιέρηδες — πού παίρνει τὸ «Νουμά» χάρισμα, κ' εἶμαστε πρόθυμοι νὰ τὸν ἀνακηρύξουμε στὴ στιγμὴ γιὰ τὸν εἰλικρινέστερο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου, καὶ τὰ «Πάτρια» του γιὰ τὸ ἀληθινότερο φύλλο — πὺ ἀληθινὸ καὶ ἀπὸ τὴν «Ἐσπερινή».

Τί νὰ ζητᾶει ὁμοῦ κανένας ψύλλους στ' ἄχαρα! Ὁ Χατζηδάκης τὴν ψευτιά προσκυνᾷ καὶ αὐτὴν ἀναγνωρίζει γιὰ θεὸ τοῦ παντοδύναμο — γι' αὐτὸ δὲ καὶ μᾶς βρίζει στὸ ἴδιο φύλλο γιὰ τὴ δημοσιεύουμε τὸ βδομαδιατικὸ φονοπάζαρο καὶ δείχνουμε στοὺς ξένους πόσοι φόνοι, κλεψιές, ληστείες, ἀπαγωγές κτλ. γίνονται στὴν πατρίδα μας.

Προδοτῆς λοιπόν εἶμαστε καὶ γι' αὐτὸ — γιὰ τὴν ψευτιά, τοὺς φόνους καὶ τὰ τέτιχ δὲν τὰ δημοσιεύουμε κ' οἱ ἄλλες ἐφημερίδες, ἀφοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ μαζώνουμε καὶ μετς, καὶ γιὰ τὴν οἱ βλάκες οἱ ξένοι φαντάζονται πὼς ὁ τόπος αὐτὸς κατοικεῖται μονάχα ἀπὸ ἀγγέλους καὶ ἀπὸ Χατζηδάκιδες, κ' ἐρχόμαστε μετς νὰ τοὺς ἀνοίξουμε τὰ μάτια καὶ νὰ τοὺς δείξουμε τὴ σαπίλα καὶ τὴν κακοροζικιά μας.

ΑΚΟΜΑ

καὶ αὐτὸ καὶ τελειώνουμε. Πρέπει νὰ τὸ μολογήσετε, ὅσοι εἴχατε τὴν ὑπομονὴ νὰ παρακολουθήσετε κείνα πού γραφτήκανε αὐτῆς τῆς μέρες στὴς ἐφημερίδες γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, πὼς τόση βλακία, τόση ψευτιά, τόση συκοφαντία καὶ τόση κακοήθεια, οὔτε στὰ Βαγγελικά, οὔτε στὰ Ὀρεστιάκα δούλεψε, ὅση τώρα.

Καὶ νὰ μολογήσετε καὶ τᾶλλο, πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι γιὰ δέσιμο, ἀφοῦ κάνουν τόσο λυσασμένο πόλεμο σ' ἕνα βδομαδιατικὸ φύλλο πού — καθὼς τὸ ξέρουν καὶ τὸ φωνάζουνε μοναχοὶ τους — διαβάζεται ἀπὸ δὺο τρεῖς μονάχα ἐκφύλους τοῦ κ. Μιταυτοῦ — καὶ ἀπὸ τὸν κ. Μιταυτοῦ τὸν ἴδιο, πού τὸ διαβάζει δὺο χρόνια τώρα στὴ σειρά καὶ καλοπλερώνει τὴ συντρομὴ του.

ΜΙΑ

συμβουλὴ ἀδερφικὴ καὶ στὴν «Ἐθνικὴ γλώσσα». Νὰ γράψουν, κείνοι πού τὴνε διευθύνουνε, ἀπάνω στοῦς τοίχους τῆς μετς μεγάλα μεγάλα γράμματα, «Ἀπαγορεύονται οἱ λόγιοι». Τότε μόνο θὰ γίνῃ δουλιὰ. Ἡ Ἐταιρεία δὲ συστήθηκε γιὰ νὰ βγάλῃ ρήτορες. Ἡ αὐτὴ τὴν εὐκολὴ δουλιὰ, νὰ τὴ Βουλῆ. Ὅποιος ἔχει κέφι ἂς πᾶει. Στὴν ἐταιρεία τὰ λόγια πρέπει νὰ καὶ μετρημένα, δὺο λόγια καὶ μετς οἷα, καὶ ὁ καιρὸς μονάχα στὰ ἔργα νὰ ξοδεύεται.

Ἐγίνε μιὰ συνεδρίαση τὴν περασμένη Δευτέρα καὶ ξοδιάστηκε ὄλη σὲ λόγια. Ἐγίνε ἄλλη μιὰ τὴν Τετάρτη, καὶ αὐτὴ τὸ ἴδιο. Θὰ γίνῃ καὶ ἄλλη ἀπόψε, καὶ ὁ Θεὸς νὰ δώσει νὰ μὴ πᾶει κ' ἡ ἀποψινὴ στὸ βρόντο καθὼς οἱ ἄλλες δὺο.

Νὰ προσέξουν καὶ σ' ἕνα ἄλλο, σπουδαῖο καὶ αὐτὸ, κείνοι πού τὴνε διευθύνουνε. Νὰ μὴ μπάζουν μέσα ὅποιον τύχει, γιὰ τὴν τὰ καμαρώσανε τὴν περασμένη Τρίτη τὰ ποτελέσματα τῆς καλωσύνης τους, πού οἱ «Ἀθῆνες» μάθανε ὅ,τι ἔγινε στὴ συνεδρίαση καὶ σαχλολογήσανε ἀπάνω σ' αὐτὸ.

Τώρα καὶ μιὰ συμβουλὴ στοὺς ἀντίθετους, τοὺς ψευδοκαθαρευουσάνους: τί τὴν τρέμουν τὴν Ἐταιρεία αὐτὴ, πού εἶναι ἡ πὺ ἀκίντουνη καὶ ἡ πὺ ἤρημη ἐταιρεία τοῦ κόσμου; Ἐχει δημοικιστῆς, εἶναι ἡ ἀλήθεια, μὰ ἔχει καὶ τὸν κ. Μιχαηλίδη, τὸν κα

Ξενόπουλο, τὸν κ. Βάκο, πού εἶναι καὶ μισοδικοί τους, θάχει ἴσως αὐριο καὶ τὸν κ. Μιστριώτη καὶ τὸν κ. Πάπ, θάχει βέβαια ἕλον τὸν κόσμον μὴ μέρια, γιατί γι' αὐτὸ ἴσα ἴσα ἀγωνίζεται, ὅχι νὰ φτειαῖξει δημοτικιστές, ἀλλὰ νὰ πείσει τὸν κόσμον πὼς οἱ δημοτικιστές δὲν εἶναι προδότες καὶ ἀγράμματα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας, νὰ τὸ ξέρετε, κ' ἔχουν ἄδικον μεγάλο ὅσοι τῆς ρήχουνται. Ἀλλοίμενον, τόσο πικὰ σκλαβώθηκε αὐτὸς ὁ τόπος πού νὰ μὴ μποροῦνε ἑκατὸ διακόσιοι ἄνθρωποι νὰ λένε καὶ νὰ δείχνουν πὼς δὲν εἶναι ἡλίθιοι; Πρέπει ὅλοι μας νὰ σκεφτόμαστε σὰν τὸν κ. Δαμβέργη καὶ νὰ πολεμοῦμε σὰν τοὺς κ. κ. Ἐσπερινούς» μὲ ψευτιές καὶ μὲ συκοφαντίες;

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

(ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ κ. Δ. ΖΗΛΟΥ)

50

Τώρα τὰ πουλιά τώρα τὰ χαλιδόνια
τώρα οἱ πέρδικες τώρα λαλοῦν καὶ λέγουν:
—Ἐύπνα, ἀφέντη μου, ξύπνα ἀγκάλιασε
ματάκια καὶ φρυδάκια καὶ ἄσπρονε λαιμὸ,
βυζιά σὰν πορτοκάλια.—Ὁχ τὰ μπιζέρισα
τσιμπώντας καὶ φιλιώντας καὶ ἀγκαλιάζοντας.

51

Μιά παρασκευὴ καὶ ἓνα σαβανοβράδι
μάννα μ' μέδιωχε ἀπὸ τὰ πατρικά μου.
πέρνω ἓνα στρατι, στρατι τὸ μονοπέτι,
βρίσκω ἓνα δεντρί ψηλὸ σὰν κυπαρίσι,
στέκω τὸ ρωτῶ καὶ τὸ βαριζετάζω:
—Ἐχω δυὸ λόγια νὰ σοῦ πῶ, τρία νὰ σοῦ μιλήσω,
μάννα μ' μέδιωξε ἀπὸ τὰ πατρικά μου,
ἔς ἔχεις τὸ πού νὰ μείνω ἀπόψε.
—Νὰ ἡ ρίζα μου, δέσε τ' ἄλογο σου,
νὰ τὰ κλώνια μου, κρέμα τὰ ἄρματά σου,
νὰ καὶ ὁ ἥσκιος μου, πέσε καὶ ἀποκοιμήσου.

52

—Κόρη μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά καὶ μὲ τὰ μάβρα μάτια,
κατέβα κάτου καὶ ἀνοίξε τὴν καρυδένια πόρτα,
ἔχω δυὸ λόγια νὰ σοῦ πῶ, νὰ σὲ βαριζετάσω:
—Κόρη μ' πού πάει ἡ μάννα σου, πού πάει ὁ μπαμπᾶς σου;
—Ἡ μάννα μου πάει στὴν ἐκκλησιά, πατέρας μ' στὸ πα-
[ζᾶρι,
τὰ δυὸ ἀδερφάκια μ' στὸ σκολεῖο σένα χαρτί διαβάζουν
κίγῳ κοιμάμαι μοναχὴ ἀπάνου στὸ κρεβάτι.

53

—Γιὰ ἰδέστε τὸ μαργιότικο καὶ τὸ μαργιολισμένο
πού σέρνει τὸ φεσάκι του νὰ νὰ εἶναι μεθημένο.
—Δὲν εἶμαι ἐγὼ μαργιότικο καὶ οὐδὲ μεθημένο,
ἡ ἀγάπη μὲ βαλάντωσε κείμαι βαλαντωμένο.
—Ζαχαροζυμωμένη μου μὲ μέλι καὶ μὲ ζάχαρ'
τὸ ζάχαρ' πού μὲ πότιζες ὅσο νὰ σάγαπήσω
καὶ τώρα πού σάγαπήσω θέλω νὰ σὲ λησμονήσω.
Σπάρντα κίτρινα φλουριά σὲ μιὰν κλωστή μετάξι
γιὰ κάρ' τα ρούζα μὴ βραδιά, τᾶλλα φωτιά ἔς τὰ κάψη.
Σᾶφίνω κόρη μ' καὶ ἔχε γειά.—Καὶ στὸ καλὸ λεβέντη μ'
ᾶρα καλὴ λεβέντη μου καὶ νὰ καλοστρατίσεις
καὶ πάλι θὰ μὲ θυμηθεῖς καὶ πίσω θὰ γυρίσεις.
—Ἐδῶ πού θὰ πάω, κόρη μου, κοράσι δὲν πηγαίνει,
'Ἐκεῖ εἶναι τὸ ἄντροι ἀνύπαντροι καὶ οὐδὲ ραβωνισμένοι.
—Θάρθῳ κίγῳ, λεβέντη μου, θάρθῳ κίγῳ κοντά σου
νὰ ριάνω δειπνῶ, νὰ δειπνῶ, γιόμα νὰ γιοματίζεις,
νὰ στρώνω στὰ τριαντάφυλλα, νὰ στρώνω στὰ λουλούδια.
—Βάλε ἀντρίκια ντυμασιὰ καὶ κόψε τὰ μαλλιά σου.

54

Θέλτε δεντριά μου ἀνοίξετε, θέλτε καὶ μαρθεῖτε,
στὸν ἥσκιο σας δὲν κάθομα, στὴ ρίζα δὲν πλαγιάζω,
μὲν καρτερῶ τὴν ἀνοίξη νάρθει τὸ καλοκαίρι
κάνοιξε ὁ γάβρος κ' ὄξια, νὰ ἡσκιόσουν τὰ λημέρια
νὰ βγοῦν τὰ στεροπρόδατα καὶ τὰ παχιά κριάρια,
νὰ βγεῖ κ' ἡ Παναγιώταινα μὲ τὰ καλά κορίτσια,
μὲ τὰ καλά, μὲ τὰ ξανθὰ, μὲ τίς καλὲς τίς νύφες.

55

Κόρη μαργιολιά, κόρη μαργιολισμένη
χρόνον ἔπλενε τᾶντρα της τὰ ρουχίτσια,
χρόνον καὶ πέντε μῆνες
πλένει καὶ ἄπλωνε καὶ ὁμορφοκαματίζει,
παραπάτησε καὶ φάνκε τὸ ποδάρι
λάμπει ἡ θάλασσα λάμπουν καὶ τὰ καράβια
—Κόρη μαργιολιά, κόρη μαργιολισμένη
κατέβασ' τὴν ποδιά καὶ σκέπασ' τὸ ποδάρι,
λάμπει ἡ θάλασσα λάμπουν καὶ τὰ καράβια.
—Καραδοκύλη, φώναξε, καραδοκύλη, λέγει,
καραδοκύλη Γκιμιτζή καὶ πρῶτα καπετάνε,
ἀφτὸν τὸ νιδ πού ἔχετε καὶ ἀφτὸ τὸ παλικάρια
κωπὶ νὰ μὴν τὸ δώσετε, κωπὶ καὶ παλαμάρι
μὴν τὸ μαβρίζε: ὁ κορνιαχτός, τὸν ἀρχιιάσει ὁ ἥλιος,
ὅσο νὰ πάω καὶ ν' ἀρθῶ καὶ πίσω νὰ γυρίσω
νὰ φέρω τᾶσπρα στὴν ποδιά καὶ τὰ φλουριά στὴν τσιόπη
καὶ δίνω καὶ σὲ ξαγορνῶ καὶ δίνω καὶ σὲ πέρνω.

56

Μάννα μ' μὲ κακοπάντρες καὶ μὲ δωκες στὸν κάμπο,
ἐγὼ τὸ κάμα δὲ δορῶ, νερὸ ζεστὸ δὲν πίνω,
ἐδῶ τρυγόνια δὲ λαλεῖ καὶ κούρκος δὲν τὸ λέει,
τὸ λὲν ἀηδονία στὰ βουνὰ καὶ πέρδικες σὶδὸν κάμπο,
τὸ λέει καὶ μιὰν Ἀγραφιώτισσα, τὸ λέει σὰ μυρολόγι.
Ποῖς ἔχει ἄντρα στὴν ξενιτιά καὶ γιὸν μὲς τὰ καράβια
ποτὲς νὰ μὴν τοὺς καρτερεῖ, ποτὲς μὴν παντεχένηι:
τρία καράβια βουλιάζαν, τὰ τρία ἀράδα ἀράδα,
γιομίζει ἡ θάλασσα παννιά κ' οἱ ἄκρες παλικάρια
καὶ μιὰ νυφούλα ταπεινή, πολὺ ταπεινωμένη
μαζώνει πέτρες στὴν ποδιά, λιθάρια στὸ μαντήλι,
πετροβολαῖ τὴ θάλασσα, πετροβολαῖ τὸ κύμα:
—Θάλασσα πικροθάλασσα καὶ πικροκυματοῦσα
πού μέφαρες τὸν ἄντρα μου μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ μου.
—Τί φταίγω ἐγὼ ἡ θάλασσα, τί φταίγω ἐγὼ τὸ κύμα
τὸν ἄντρα σου τὸν ἔχω ἐγὼ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδιὰ σου.

57

Ὁ διάσμος καὶ ὁ βασιλικὸς καὶ τὸ μακεδονίαι
ἀφτὰ τὰ τρία μάλλον καὶ ἀφτὰ τὰ τρία λέουν:
Γυρίζε ὁ βασιλικὸς καὶ λέει τὰ λουλούδια:
—Σωπᾶτε, βρωμολούλουδα, καὶ τόσο μὴν παινεῖστε,
ἐγὼ εἶμαι ὁ βασιλικὸς πού μὲ τιμοῦν ὁ κόσμος,
πού μὲ τιμοῦν οἱ παπαδιές
στὴν ἐκκλησιά δὲ λείπω ἐγὼ ἀπ' τοῦ παπὰ τὰ χέρια.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἓνα, κ' ἓνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, πουλιοῦνται
στὰ γραφεῖα μας τὰκόλουθα βιβλία:
Τοῦ Ψυχάρη «Ταξίδι» καὶ «Ὀνειρο τοῦ
Γιαννίρη».
Τοῦ Πάλλη «Ἡλιος καὶ φεγγάρι».
Τοῦ Φωτιάδη Τὸ «Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ
ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννηση».
Τοῦ Ἐδδαλιώτη «Ἱστορικὴ τῆς Ρωμοσύνης
καὶ «Μαζώχτρα, Βρουκόλακας κλπ.»
Τοῦ Φιλίντα Γραμματικὴ τῆς Ρωμείκης
γλώσσας (μὲρ. Α').
Τοῦ Λόγγου «Δάρνης καὶ Χλόη» (χαρτοδε-
μένο) μεταφρ. Ἡλ. Βουτιερίδη.
Τοῦ Σοφοκλεῖ Ἄιας. Μετάφρ. Ζήσιμου Σί-
δερη.
Τοῦ Κ. Πασαγιάννη «Μοσκιές» (Δηγήματα
50 ληπτὰ).
'Ἡ ΛΙΛΙΑΔ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλιξ.
Πάλλη δρ. 3 καὶ φρ. χρ. 3 στὸ ἐξωτερικὸ.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

*Ἐνα τυπογραφικὸ λάθος, σπουδαῖο, πού πρέπει νὰ διορθωθεῖ. Στὸν κατάλογο τῶν Δημοτικιστῶν, πού δημοσιεύσαμε στὸ 132 φύλλο, δὲ μπῆκε τὸνομα τοῦ κ. Φώτη Φωτιάδη, τοῦ σοφοῦ γιαιτροῦ καὶ συγγραφέα. Νὰ, λοιπὸν κ' ἔνας μεγάλος δημοτικιστῆς, πού ἀξίζει γιὰ χίλιους ἀπὸ κείνους πού δηλώσανε πὼς δὲ θέλουνε νὰ εἶναι καὶ νὰ νομίζονται δημοτικιστές.

— Στὸν κατάλογο τοῦ κ. Ψυχάρη δὲ μπῆκε καὶ ὁ συνεργάτης μας κ. Δ. Σῆλος, μὰ καὶ πόσοι ἄλλοι ξεχαστήκαν! Λίγο ἀκόμα νᾶψαχνε κανένας, καὶ τοὺς 140 τοὺς ἀνέβαζε ὁμέσως σὲ χίλιους σαράντα, καὶ πάλι βλέπαμε.

— Ξέρετε μὲ ποιά προσόντα καταβαίνει κάποιος ὑποψήφιος βουλευτής; Μὲ τὴ φίλα τοῦ Ντεληγιάννη! Τὸ «Ἐμπρός», γράφοντας τίς προάλλες γι' αὐτὸν, ἔλεγε πὼς κάποιος, σὲ κάπιο τσιμποῦσι, ὁ Ντεληγιάννης τὸν ἀποκάλεσε «πολύτιμον φίλον». Αὐτὸ φτάνει γιὰ νὰ μᾶς τότε στείλουν οἱ συμπατριῶτες τοῦ μεθαῦριο νικητῆ καὶ τροπιοῦχο στὴ Βουλῆ!

— Στὸ ἴδιο καλοῦπι τοῦ ἀπολύτου μου φίλου χῆρῃ καὶ τὸ παρατσούκλι πού δώσανε οἱ «Ἀθῆνες» στὸν κ. Ι. Μ. Δαμβέργη. Γιὰ τίς «Ἀθῆνες» ὁ κύριος αὐτὸς εἶναι ὁ σοβαρότερος τῶν εὐφυσολόγων, ὅπως γιὰ μᾶς ὁ κ. Πάπ εἶναι ὁ σαχλότερος τῶν σοβαρῶν.

— Μὲ τὸν κ. Μεταυσῆ, πούναὶ καὶ συντρομητῆς μας, δὲν ἔχουμε κανένα παράπονον γιὰ ὅσα εἶπε. Μίλησε ὁ ἄνθρωπος σὰ γιαιτρός καὶ δὲ μποροῦσε ἀλλιώτικα νὰ μιλήσει.

— Σὰ γιαιτρός ὀνειρεύεται νὰ μιλήσει μὴ μέρια καὶ ὁ ἀγαπητός μας—συντρομητῆς καὶ αὐτός— κ. Μετάλλος Σακίρραφος. Αὐτὸς ὅμως εἶναι λίγος πὸς ἄγριος. Γιὰ νὰ μιλήσει, λέει, περιμένει νὰ πεθάνει πρῶτα κανένας δημοτικιστῆς γιὰ νὰ τοῦ κάνει νεκροψία καὶ νὰ δεῖ ποιά ὀλοῖωσι, ἔχουν πάθει τὰ ἐγκεφαλικά του κύτταρα.

— Ποῖς ἀπὸ μᾶς, γιὰ χάρη τῆς Ἐπιστήμης, πού τόσο θὰ ὀφειλῆται ἀπὸ τὴν ἑμιλία τοῦ κ. Σακίρραφου, θίποφασίσει ναῦτοχτονήσει;

— Μαῦρο καὶ στὸν «Κύκλωπα» τοῦ Εὐριπίδη! Ἡ «Ἐσπερινὴ» τὸν καταψήφισε γιατί, λέει, ἀναφέρει ἓναν λιμακοντόρο, κ' οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχαν λιμακοντόρους.

— Σήμερα πού θὰ ἰ δεῖ πὼς ἔχει καὶ Τούρκους μέσα, ἀρχαῖες Τούρκων, θὰ φριάζει. Θὰ μᾶς ζωνάζει πάλι πὼς οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχαν Τούρκους, μὰ θὰ τῆς ποῦμε καὶ μεις πὼς οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχαν οὔτε «Ἐσπερινές», οὔτε Τ ο υ ρ κ ο κ ρ ι τ ι κ ο ῦ ς.

— Δὲν εἶτανε δὲ καὶ καμιά ἀνάγκη νᾶφωνάζει πὼς βεβηλώνεται ὁ Εὐριπίδης καὶ νὰ καλέσει καὶ τὴν ἔθνοφρουρὰ—τοὺς φοιτητῆς δηλ.—στὰ ὄπλα.

— Βεβηλώνεται ὁ Εὐριπίδης ἀπὸ τὴν μετάφραση τοῦ «Κύκλωπα»! Ὑψίστε Θεε! Μὰ τότε τί ἔπαθε ὁ καημένος ὁ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τὴν μετάφραση τῶν Ἀ' Ἐκκλησιαζουσῶν καὶ τῆς «Λυσιστράτης»; Μήπως θὰ μᾶς πείτε πὼς μεταμορφώθηκε σὲ οὐρητήριον; Μὰ τότε δὲν ἔπρεπε νὰ παραταθῆναι στὸ Δημ. Θέατρο, ἀλλὰ στὴν πλαϊνὴ τοῦ παράγκῃ μὲ τὰ π ε ν τ ᾶ λ ε π τ α καὶ τὰ δ ε κ ᾶ λ ε π τ α.

— Ἐτσι πρέπει νὰ διαβαστοῦνε μερικὸι στίχοι τοῦ «Φάουστ» πού κακοτυπώθηκαν στὸ περασμένο φύλλο:
«Ὡ ναί, οἱ γυαλιστεροὶ σας ὄθοι πού στολίζα
αὐτοὺς πλέκετε στῆς ἀνθρωπότης τὰ ξ ε σ κ λ ἰ δ ἰ α.

«Καὶ πρὶν στοῦ δρόμου φτάσει τὰ μισά...»
Ο ΙΔΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82
ΑΒΚΕΤΑΙ 3-5 Μ.